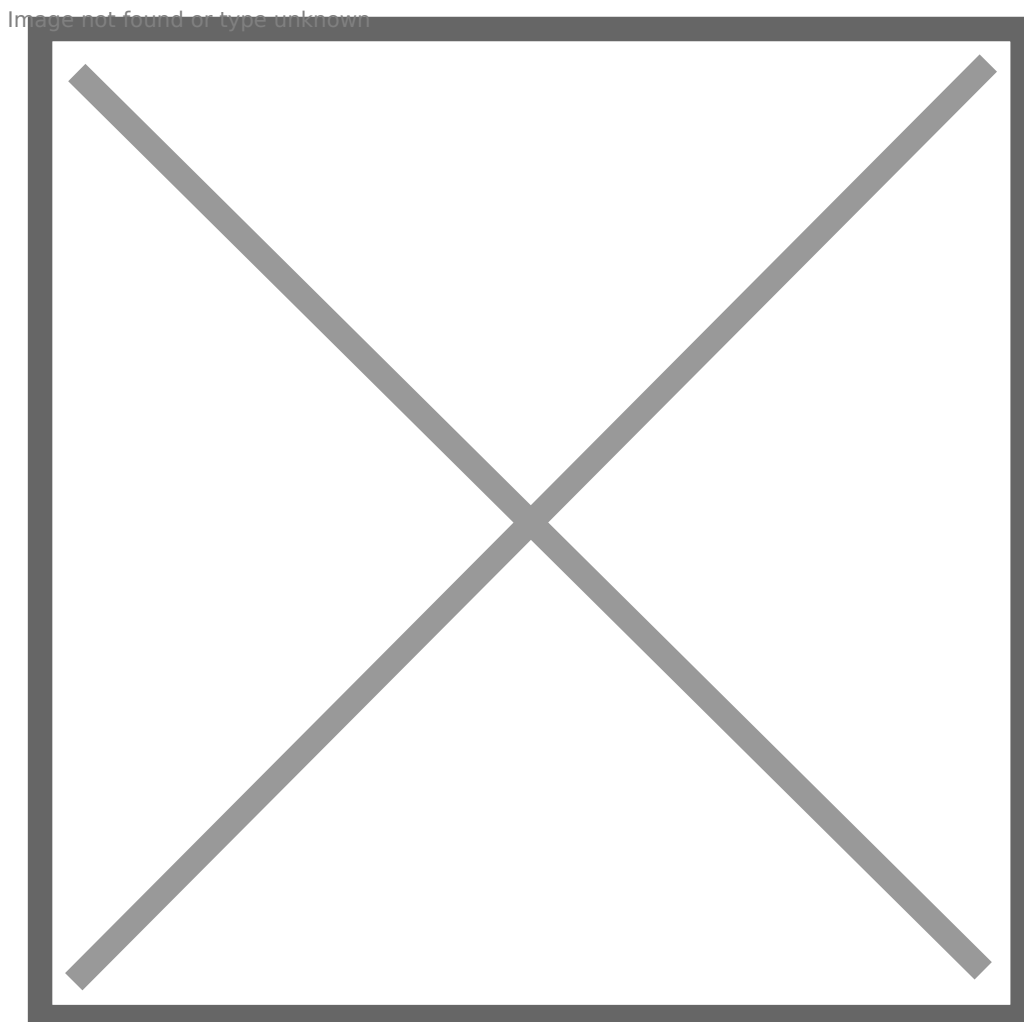

Фикҳ дарслари (119-дарс). Махси ва тахтакачга масҳ тортиш ва синдирувчилари (тўртинчи мақола)

13:00 / 14.01.2021 4065

Тахтакачга масҳ тортиш шариатга киритилишига далил:

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَصِ لَلْ لُوسِرَ لَاقِ : لَاقُ هُنَّ عُلُ لَلْ لَاقِ فِي ضَرْبِ رِبَاحٍ نَع
وَحُجَّ لَعْلَلُ - سَوْمٌ كَش - بَصْعَيْ وَأَرْصَعَيْ وَمَمَيْتِي نَأْ هِيَ فَكَيْ نَأْ كِ أَمَّنْ إ
دُوَادُ وَبَأُوبَ دَرَفْنَا ، وَدَسَجَ رِئَاسَ لَسْعَيْ وَاهَيْ لَعْلَلُ حَسْمَيْ مُثَّ قَرْحَ

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Унга фақатгина таяммум қилиши, жароҳатга латта боғлаши, сўнгра унинг устидан масҳ тортиши ва баданининг қолганини ювиши кифоя

қилар эди», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Демак, жароҳатли одам ғусл ва таҳорат пайтида жароҳатига сув теккизмаса жоиз. Агар жароҳатни боғлаб олган бўлса, ўша боғланган латта устидан масҳ тортишнинг ўзи кифоя қилади. Жароҳати йўқ аъзоларини ювади.

Тахтакач тушиб кетса, ҳечқиси йўқ.

Бемор одамга қўйилган тахтакач ёки унинг ўрнидаги нарса у намоз ўқиётган вақтда тушиб кетса, ҳеч нарса бўлмагандек, намозини давом эттираверади. Агар намоздан ташқарида тушса, ўрнига қайтариб қўяди ёки бошқасини қўяди.

Аммо тузалиб тушса, бундан мустасно.

Яъни тахтакач жароҳат тузалган пайтда тушса-ю, у намозда бўлса, намозини янгидан бошлаб ўқийди. Намоздан ташқарида бўлса, тўлиқ таҳорат қилмасдан, фақат тушиб кетган нарсанинг ўрнини ювиб қўяди.

Оёқни тўсиб турувчи нарсадан бошқа фақат тахтакачгагина масҳ тортилади.

Яъни махси ва унинг ҳукмида бўлган юқорида айтиб ўтилган оёқ кийимларидан бошқа дўппи, салла, телпак, қўлқоп, чопон каби нарсаларга масҳ тортиб бўлмайди.

Масҳнинг муддати бетаҳоратлик етганидан бошлаб муқимга бир кечаю бир кундуз. Мусофирга уч кечаю, уч кундуз.

Бу ҳукмни фуқаҳоларимиз қуйидаги ҳадиси шарифлардан олганлар:

لَعَلَّ عَجَسَ مَلَأَ نَعَاةَ شِئَاعُ تَلَّ أَسْ؛ لَأَقُ هُنَّ عُلَّ لَلَّ يَضَرَّ إِئْنَ آهَ نَبَّخِ رُشْ نَ عَ
عَمُ رُفَ أَسْ يَ نَاكَ هُنَّ إِفْ؛ هُ لَسَفِ بِلَاطِ يَبَّأُ نَبَّابَ كَيْ لَعْ؛ تَلَّ أَقَفْ؛ نَبَّيْ فُخُّ لَلَّ
لَلَّ لُؤْسَ رَلَّ عَجْ؛ لَأَقَفْ؛ هُنَّ لَأَسَفْ؛ مَلَّ سَوَّوْ هُيَ لَعْ هُ لَلَّ لَلَّ لُؤْسَ رَ
هَلَّ يَلَّ وَاْمُ وَيَّوْ رُفَ أَسْ مَلَّ لَّ نُهُ يَلَّ أَيَّ لَّ وَاْمُ أَيَّ أْ هَلَّ ثَلَّ مَلَّ سَوَّوْ هُيَ لَعْ هُ لَلَّ لَلَّ لُؤْسَ
يَئِئْ سَنَلَّ أَوْ مَلَّ سَمُ هَاوْرَ؛ مَيَّ قُمْ لَلَّ

Шурайх ибн Ҳонеъ розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Оишадан махсига масҳ тортиш ҳақида сўрадим. У киши:

